

Dat was Pim Gras, dit is H III, NOS Jazz, MdR. NOS Jazzgeschiedenis, deel 46.

laat 1 Benny Goodman and his Orchestra: Riffin' the scotch (Buck, Goodman, A/2 - 2:29 - CBS BFG 62037 McDounough)

Na "Your mother's son-in-law" van 27 november 1933, zong Billie Holiday, 18 jaar oud, op 13 december voor de tweede keer op de plaat, met exact dezelfde studio-formatie geleid door klarinettist Benny Goodman, Shirley Clay en Charlie Teagarden-trompetten, Jack Teagarden voor Columbia: R. the L. -trombone, Art Karle-tenorsaxofoon, Joe Sullivan-piano, Dick McDounough-gitaar, Artie Bernstein-bas, Gene Krupa-drums. Eleonore Holiday was de dochter van Clarence Holiday, gitarist die o.a. bij Fletcher Henderson gewerkt heeft, en ze werd 7 april 1915 in Baltimore geboren. Op haar 13e kwam ze met haar moeder naar New York, waar ze een paar jaar later na een mislukte start als danseres begon te zingen in illegale café's, -speak-easies-. Musici maakten producer John Hammond die toen aan de carrière van Benny Goodman begon te bouwen, op haar attent - zo kwam ze als Billie Holiday met hem op de plaat. Ze noemde zich Billie naar haar favoriete filmster, Billie Dove. Na deze twee platen kwam Billie Holiday op volslagen onduidelijke wijze in de Duke Ellington-film 'Symphony in Black' terecht, begin '35, daarna pas begon een uitgebreide serie opnamen met Teddy Wilson-groepen. Nog wat kleinere studio-groepen uit de begin-dertiger-jaren. Voor hij vibrafoon ging spelen was Red Norvo xylofonist. Dit is een opname die 4 oktober 1934 voor Columbia in New York gemaakt werd: "Tomboy".

laat 2 Red Norvo and his Swing Septet: Tomboy (Norvo, Kurtz) A/voorlaatste - 2:42 - Epic EE 22010

Red Norvo and his Swing Septet, 4 oktober 1934 voor Columbia in New York, met Norvo's "Tomboy". Red Norvo-xylofoon, Jack Jenney-trombone Artie Shaw-klarinet, Charlie Barnet-tenorsaxofoon, Teddy Wilson-piano Bobby Johnson-gitaar, Hank Wayland-bas, Bill Gussak-drums. Mezz Mezzrow werd als Milton Mesirow in 1899 in Chicago geboren, speelde niet zo goed klarinet en tenorsaxofoon, maar was in muzikantenkringen een bekende connection, iemand die in ons land een dealer genoemd wordt, een dope pedler. Vandaar dat hij ~~is~~ onverwachte, voor de luisteraar dan, muzikale situaties opdook. 7 mei 1934 nam hij in New York op voor Victor, drie van de vier stukken waren van hemzelf, een daarvan was getiteld "Sendin' the vipers".

laat 3 Mezz Mezzrow a/h orchestra: Sendin' the vipers (Mezzrow) A/3 - 2:56 - RCA Victor 741.046

"Sendin' the vipers", dat betekent: opwindende muziek maken voor marihuanarokers, Van Mezz Mezzrow die ^{zo genoemd werd} ~~de naam kreeg~~ omdat het één van de benamingen toen was voor ^{de} marihuanasigaretten waar hij in handelde. 7 mei 1934 op Victor in New York met Reunald Jones, Max Kaminsky en Chelsea Qualey-trompetten, Floyd O'Brien-trombone, Mezz Mezzrow-klarinet, Benny Carter-alt, en Bud Freeman-t enorsaxofoon. Willie 'The Lion' Smith-piano, John Kirby-bas, Chick Webb-drums.

Sopraansaxofonist Sidney Bechet was 15 september 1932 voor Victor in de studio geweest met een groep die als de New Orleans Feetwarmers op de plaat kwam. Dit is van Spencer Williams "I've found a new baby".

plaat 4 New Orleans Feetwarmers: I've found a new baby (Spencer Williams)
A/4 - 3:08 - RCA Victor 730.593

"I've found a new baby" door de New Orleans Feetwarmers, New York, 15 september 1932 voor Victor met Tommy Ladnier-trompet, Teddy Nixon-trombone, Sidney Bechet-sopraansaxofoon en leider, Hank Duncan-piano, Wilson Meyers-bas, Morris Moreland-drums. Earl Hines had zijn vaste basis in het Grand Terrace Café in Chicago, maar kwam met enige regelmaat bij toernees in New York, maakte daar ook platen. Solo voor Columbia op 14 juli 1932: "Love me tonight".

plaat 5 Earl Hines: Love me tonight (Crosby, Washington, Young)
A/6 - 2:33 - CBS 63364

"Love me tonight", tweede take, solo-piano door Earl Hines in New York voor Columbia op 14 juli 1932. Om dan nu weer in deze geschiedenis naar de big band terug te keren - 13 februari '33 nam Hines met zijn orkest op. Charlie Allen, Walter Fuller en George Dixon die op altsaxofoon dubbelde-trompetten, Louis Taylor en Billy Franklin-trombones, Darnell Howard en Omer Simeon-alt saxofoons, Jimmy Mundy-tenorsaxofoon, Earl Hines-piano, Lawrence Dixon-banjo en gitaar, Quinn Wilson-tuba en bas, Wallace Bishop-drums. "Cavernism".

plaat 6 Earl Hines and his Orchestra: Cavernism (Earl Hines, Jimmy Mundy)
A/7 2 - 2:55 - Epic EE 22021

"Cavernism" van Earl Hines en de later zo bekende swing-arrangeur Jimmy Mundy. Soli van Walter Fuller-trompet, Darnell Howard op viool en pianist Earl Hines. 13 februari 1933 in New York voor Brunswick. Net als Hines had Louis Armstrong zijn basis in Chicago en maakte hij toernees. Al in juli 1932 kwam hij als solist naar Europa, terug in de States maakte hij de opname die u zo dadelijk hoort, "Hobo you can't ride this train". Een hobo is ~~een~~ iemand die een zwerfend leven leidt, en zich toen per traditie verstoopt onder ~~de~~ goederentreinen door de Verenigde Staten verplaatste.

De plaat was zeer bekend in Europa toen Armstrong aan zijn tweede toernee begon die uitdraaide op een langdurig verblijf hier. Van 9 t/m 12 november 1933 speelde hij in het Amsterdamse Carlton Hotel bij thé- en diner-dansant -dat kostte van 2 tot 5 gulden- zondagavond 12 november deed hij een concert in de zaal van de Haagse Dierentuin waarvan Toto Poustochkine vond dat Armstrong veel te veel show maakte, er was ook nog een concert in Rotterdam, en net zoals met Duke Ellington, boden Henk Niesen en J.B. van Praag nu Louis Armstrong het erelidmaatschap aan van de Nederlandse Hot Club. Op 10 november. En in Den Haag moest "Hobo you can't ride this train" ^{drie} ~~twee~~ keer herhaald worden.

plaat 7 Louis Armstrong and his Orchestra: Hobo you can't ride this train
A/3 - 3:06 - RCA Victor 730.682 (Louis Armstrong)

"Hobo you can't ride this train", Louis Armstrong and his Orchestra stond er op de Victor-plaat, maar het was de band van drummer Chick Webb, 28 december 1932 in ~~Camden~~ Camden, New Jersey. Armstrong, een jaar later in Amsterdam gevraagd naar zijn favoriete bands antwoorden, wat iedereen verwachtte: Duke Ellington, maar ook, wat iedereen verbaasde omdat het een toen zeer controversieel orkest betrof: The Casa Loma Orchestra.

Plak is t slot van deel 46 is de jazz geschiedenis, Ind R.